

rige Talsmænd". Jeg kender nu ikke de paagældendes Formuesomstændigheder, og jeg ved ikke, om det Udtryk om dem er berettiget eller ikke, men jeg ved, at der af dem blev sagt, at man fra den Side gerne vil yde den Hjælp, som tiltrænges, men ikke paa den Maade, der er foreslaaet. Det gaar dem som mine Meningsfæller og mig, at det, vi er bange for og ikke vil være med til, er at benytte den foreliggende Situation til at vende op og ned paa vore Skatteforhold.

Indenrigsministeren (Rode): Den særlige Genklang, jeg fandt af Børsmødet, var en Genklang af den Sætning, som jeg citerede, og som gik ud paa, at det, man særlig vendte sig imod, var Adgangen til at lægge Byrder paa visse Klasser af Skatteydere og undtage andre Skatteydere. Og en Genklang af dette kunde ikke findes i de Udtalelser, der kom fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), eftersom hans Parti nede i Folketinget, som han ikke har taget Afstand fra, idet han kun har forbeholdt sig sin Stilling, har givet Tilslutning til det Princip, at det kan være rigtigt under den nuværende Situation, at den kommunale Beskatning af Personer, Formue- og Indtægtsbeskatningen, indrettes saaledes, at man fritager de mindste Skatteydere. Og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at naar man kommer til den endelige Afgørelse af dette Spørgsmaal her i Tinget, vil man ikke kunne sige, at Kommunerne skal lægge Skat til Dyrtidsforanstaltninger paa den Del af Skatteyderne, som lider under Dyrtiden. Jeg føler mig overbevist om, at man ogsaa maa gaa den Vej, Lovforslaget er gaaet, at give en vis Frihed for Kommunerne. Om man vil give saa stor Frihed, som Venstre i Folketinget har givet paa dette Punkt, ved jeg ikke, men det haaber jeg. Det var det, jeg udtrykte overfor det ærede Medlem, at jeg haaber ikke, det ærede Medlem og hans Parti vil give en ringere Frihed paa dette Omraade, end Venstre i Folketinget har gjort.

Hey: Om dette har jeg slet ikke talt. Jeg har sagt, at mine Meningsfæller og jeg var villige til at arbejde paa Sagens Gennemførelse paa Grundlag af det Forslag, som var fremkommet fra Venstre i Folketinget, under Hensyntagen til det, som var fremkommet fra Folketingsmanden for Frederiksberg (Ellinger).

Indenrigsministeren (Rode): Det glæder mig.

Godskesen: Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til en enkelt Bemærkning.

Jeg sagde i mit første Foredrag, at jeg helst ønskede gennemført det Forslag, som er stillet af min Partifælle i Folketinget, men at, for saa vidt dette ikke kunde gennemføres, kunde jeg ogsaa tænke mig at resignere i adskillige Retninger og acceptere en anden Ordning. Dette sagde jeg, fordi jeg meget gerne vil være med til at afhjælpe den Nød, som er til Stede, og ønsker at komme til et Resultat i saa Henseende. Den højtærede Minister mente imidlertid, at denne Holdning fra min Side umuligt kunde være saglig begrundet. Jeg maa i den Anledning have Lov til at minde om, at da min ærede Partifælle i Folketinget (Ellinger) alene fremhævede sit eget og Højres Standpunkt, erklærede Ministeren, at min Meningsfælle havde stillet sig udenfor Forhandlingerne, og jeg tør vel altsaa ogsaa antage, at hvis jeg havde indskrænket mig til nu at hævde Højres Standpunkt i Folketinget, vilde Ministeren ogsaa have sagt, at nu stillede jeg mig udenfor Forhandlingerne. Det forekommer mig unægtelig, at den højtærede Minister gerne vil i alt Fald anbringe mig i den Situation, at jeg faar Prygl, enten jeg tager Hatten op eller lader den ligge.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem har overhørt, at jeg tværtimod anerkendte, at han var villig til at forhandle baade paa sit eget og paa et diametralt modsat Grundlag.

Ole Hansen: Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at Indkvarteringen af ekstraordinær Art sorterer under Forsvarsministeriet. Jeg erindrer, at jeg i Fjor i et Udvalgs møde under Forhandlingerne med Forsvarsministeren henstillede til ham at foranledige, at Indkvarteringsgodtgørelsen blev forandret. Forsvarsministeren kom da med en Bemærkning om, at det var vist meget vanskeligt, men for øvrigt henhørte Indkvarteringsvæsenet under Indenrigsministeriet. Men naar altsaa den ordinære Indkvartering henhører under Indenrigsministeren og den ekstraordinære under Forsvarsministeren, kunde der saa ikke for de to højtærede Ministre være Grund til at forhandle lidt om dette